
ШЕРЛОК ХОЛМС

и
ОТРЯДЪТ ОТ УЛИЦА „БЕЙКЪР“

ДОСИЕ № 3

**ИЗЧЕЗВАНЕТО
НА УОТСЪН**

Трейси Мак и Майкъл Ситрин

ЕГМОНТ

ЕГМОНТ
България

Всички права запазени. Нито книгата като цяло, нито части от нея могат да бъдат възпроизведени под каквато и да е форма.

Оригинално заглавие *In Search of Watson*

Text copyright © 2009 by Tracy Mack and Michael Citrin

All rights reserved. Published by arrangement with Scholastic Inc.,
557 Broadway, New York, NY 10012, USA.

Превод Мария Николова
Редактор Йорданка Генчева

Издава „Егмонт България“
1000 София, ул. „Христо Белчев“ 21
www.egmontbulgaria.com

Отпечатано във „Фолиарт“ ООД, Добрич, 2010
ISBN 978-954-27-0500-0

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР,

в който ще направите крачка напред
в предположенията си относно самоличността
на разказвача • 11

ГЛАВА ПЪРВА

Труп в музея • 13

ГЛАВА ВТОРА

Ози търси следи • 18

ГЛАВА ТРЕТА

Завръщането на Алистър • 26

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Играта започва • 38

ГЛАВА ПЕТА

Отрядът от улица „Бейкър“ открива следа • 47

ГЛАВА ШЕСТА

Богинята Диана • 51

ГЛАВА СЕДМА

Ози се завръща на улица „Бейкър“ • 56

ГЛАВА ОСМА

Пилар се изправя лице в лице с Уигинс • 59

ГЛАВА ДЕВЕТА

Ози се сблъсква с Холмс • 67

ГЛАВА ДЕСЕТА

Отрядът претърсва катакомбите • 73

ГЛАВА ЕДИНАЙСЕТА

Заклучени в катакомбите • 83

ГЛАВА ДВАНАЙСЕТА

Гатанката на доктор Уотсън • 93

ГЛАВА ТРИНАЙСЕТА

Уигинс повежда бандата • 99

ГЛАВА ЧЕТИРИНАЙСЕТА

Отрядът достига крепостта „Тауър“ • 102

ГЛАВА ПЕТНАЙСЕТА

Претърсването на крепостта • 106

ГЛАВА ШЕСТНАЙСЕТА

Тайните послания са разгадани • 110

ГЛАВА СЕДЕМНАЙСЕТА

Лорговете атакуват отново • 116

ГЛАВА ОСЕМНАЙСЕТА

Може би има шпионин • 119

ГЛАВА ДЕВЕТНАЙСЕТА

Отново в плен! • 125

ГЛАВА ДВАЙСЕТА

Плаващият ковчег • 130

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И ПЪРВА

Миналото е поправено • 135

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И ВТОРА

Подземната железница • 140

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И ТРЕТА

Мястото на разкопките • 144

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И ЧЕТВЪРТА

Отрядът се среща с Мориарти • 150

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И ПЕТА

Мориарти разпознава Ози • 154

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И ШЕСТА

Ози се среща с Диана • 160

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И СЕДМА

Очната ставка • 166

ГЛАВА ДВАЙСЕТ И ОСМА

Развръзката • 174

КЛЮЧ КЪМ ШИФЪРА

Съвети към младия криптолог • 180

Информация и съвети
за бъдещите детективи • 179

КЛЮЧ КЪМ ШИФРОВАНИТЕ СЪОБЩЕНИЯ • 180

КЛЮЧ КЪМ ШИФЪРА

Съвети към младия криптолог • 181

КРЕПОСТТА „ТАУЪР“

Малко история • 186

ИЗКУСТВОТО НА ПРЕОБРАЗЯВАНЕТО

Фигура • 189

ЗА АВТОРИТЕ • 192

О У Б

ПРЕДГОВОР,

в който ще направите крачка
напред в предположенията си
относно самоличността на
разказвача

Скъпи Читатели,
Сигурно вече познавате членовете на
Отряда от улица „Бейкър“, банда предани
бездомни хлапета, които помагат на най-великия
детектив и съветник – господин Шерлок Холмс.
Моята задача е светът да узнае за тяхното съ-
ществуване и затова колко е важна работата им
за Шерлок Холмс. Ако все още не сте чували за тези
смелчаци, може би ще трябва да си направите тру-
да да прегледате предишните две досиета: „Па-
гането на Шеметните Залунда“ и „Загадъчният
призрак“. А имам да ви разказвам още истории!

Годината е 1890, а действието се развива в
Лондон, Англия. Загадката включва убийство, от-
влечение, търсене на изгубено съкровище и... е, нека
не ви разкривам всичко. Достатъчно е само да спо-
мена, че Отрядът от улица „Бейкър“ се изправя

пред множество опасности при разследването на случая. Но най-страшната от тях е предателство в собствените му редици. Кої е приятел и кої – шпионин? Кої казва истината и кої лъже? И кої ще оцелее накрая?

Преди време започнах да говоря от името на Отряда, да описвам прежеждията му и да разказвам за членовете му – оттогава някои от вас може би вече са започнали да се съмняват в достоверността на историите ми. Дали пък не съм поредният граскач, който приписва на друг заслугите на господин Холмс? Кої съм аз, че да разказвам всичко това? Ще ви кажа само, че бях там и познавам всички участници. И ви обещавам, че едни ден ще узнаете името ми.

А сега се насладете на историята, която следва.

Анонимно ваш
Лондон, Англия
1955

ГЛАВА ПЪРВА

Труп в музея

В полукръглата читалня на библиотеката на Британския музей Калико Финч изучаваше едва ли не сърдито някакъв древен ръкопис. Той прокара сребърната показалка по реда и прочисти зърлото си с ръмжене. Преведе го, като мърмореше под носа си, а после го захвърли настрана и посегна към друг. Макар посивял и сбръчкан, известният археолог имаше много младежко излъчване.

Времето бе напреднало и музеят отдавна бе затворен. Но професията му си имаше преимущества. И едно от тях бе достъпът до библиотеката по всяко време на денонощието.

Цял живот бе обикалял из Европа и Близкия Изток да търси останки от древни култури. Бе правил разкопки в долината Уади Бибан ел-Мулук¹, Рим,

¹ Уади Бибан ел-Мулук (араб.) – Долината на царете в Египет, където се намират гробниците на фараоните. – Б.пр.

Ефес и Атина. За разлика от колегите си, той нямаше нито интерес, нито възможност да се съсредоточи само върху една-единствена култура! Финч беше специалист по цялата антична древност!

Докаато бегло преглеждаше новата страница с помощта на показалката, Финч въздъхна като пътник, който най-накрая бе открил послон за през нощта.

– Разбира се – промълви той на висок глас, вдигна глава от ръкописа и прибра показалката в джоба.

После измъкна един малък дебел дневник изпод палтото си. Корицата му бе украсена с рисунка на прелестна жена, метнала колчан стрели през рамо и държаща лък в едната си ръка. Финч преписа няколко реда.

Заради влошеното си здраве той бе прекарал изминалата година в родния Лондон. В началото бе убеден, че ще полудее. Но бързо си припомни, че с течение на времето, след престоя на едно място, следва престой на второ, после – на трето. А после се сети за нея – една от най-големите неразрешени загадки на света – тук в Лондон.

През четирийсетте години, Финч бе открил откъс на латински за нея, но доказателствата бяха толкова неубедителни, че скоро я бе забравил. Чак

когато остана по-дълго време в Лондон, тя отново изникна в мислите му. Спомни си, че преди шестнадесет века нейните поклонници, древните римляни, са живели по тези земи и са ѝ издигнали храм, погобаваш на една богиня! Дали все още можеха да се открият някакви останки? Финч бе така завластен от идеята, че както винаги, любопитството му се превърна в страст, която накрая го обсеби напълно. Всеки ден, в продължение на цяла година, неуморно четеше и проучваше тази загадка. И ето че най-после бе открил ключа.

Финч бе така погълнат, че чу стъпките в коридора едва когато приключи с бележките си. Бързо сви ръкописа и го напъха под една лапица до себе си. Затвори дневника си и завърза кожения му шнур. После го мушна обратно под палтото си и се изправи.

Повдигна фенера от масата и освети просторната триетажна библиотека, пълна с книги. Прекоси залата и излезе в коридора. Тъй като не бе сигурен откъде идваха стъпките, Финч пое тихо към фойето, разположено откъм задната страна на древногръцката колекция. Пред този вход имаше пазач, в случай че изпадне в беда.

През последните няколко седмици, докато кръстосваше града, имаше усещането, че го следят.

Бързо пропъди тази мисъл. Все пак никои не знаеше какви проучвания за богинята правеше. Преди три дни обаче забеляза двама мъже, които чакаха пред жилището му в Мейфеър.² Бяха елегантно облечени и се правеха, че уж си говорят. Обаче изпъкнаха на фона на сивия уличен пейзаж. Единият от тях му се стори познат. Щом го зърнаха, те се обърнаха и се отдалечиха. Оттогава Финч внимателно прикриваше следите си.

Чу стъпките на двама души да се приближават по коридора. Финч изруга под носа си. Ако беше по-млад, щеше да се изправи срещу тях. Но вместо това ускори крачка. Стъпките също забързаха.

Финч разбра, че го следват. Измъкна дневника изпод грехата си и потърси място да го скрие. Мина покрай статуя на дискохвъргач, мраморни бюстове, вази, украсени с антични фигури. Когато съзря отворения саркофаг, понечи да хвърли дневника вътре; там щеше да е на сигурно място. Но нещо го спря. Продължи да тича.

Насочи се към останките от Мавзолея³, които беше донесъл от Богрум. Четири колони с йонийски

2 Аристократичен квартал в Лондон. – Б.пр.

3 Мавзолеят в Богрум (Мала Азия, Турция) е бил огромна гробница, издигната в древността от царя на Кария Мавзол. От неговото име произлиза и самата дума. Днес в Британския музей са изложени много фрагменти от този мавзолей. – Б.пр.

капители бяха поставени върху три каменни блока, дълги около шест метра. Между тях се издигаха три статуи – две мъжки фигури и една женска.

Задъхвайки се, Финч спря до основата на Мавзолея и се наведе. „Аз трябва да съм този, който ще я намери“, каза си той. „Само като си помисли човек, че е чакала векове наред под този град, без никои да я открие!“

Щом се изправи, Финч долови шепот, който идваше отгоре. Вдигна поглед и съзря торса – изящна скулптура – дело на Писти. Не можеше да не се възхища на красотата ѝ, дори когато тя се преобърна и погледна към него.

Ако не бе издъхнал на мига от удара, Финч щеше да види фигурата на висок мъж с голямо изпъкнало чело. С черен цилиндър и пелерина, последният се взираше надолу като лешояд.

– Картър, бързо го претърси! – нареди въпросният мъж.

– Слушам, Професоре!